

Danny Bekaert, de eerste dove Belg in een nationale zaalvoetbalploeg voor horenden!

Verslag over het E.K. -21 zaalvoetbal in Tsjechië 23-29 november 2009

Geselecteerd ja of nee?

Rond september kreeg ik het prachtige nieuws dat ik werd geselecteerd voor de Vlaamse selectie van zaalvoetbal! Dat betekent dat uit 'alle' ploegen van de V.Z.V.B. (Vlaamse zaalvoetbalbond) de beste spelers worden geselecteerd, zowel voor de -21 als voor de +21. Maandelijks is er op zaterdagvoormiddag training in Vilvoorde en regelmatig hebben we ook een oefenwedstrijd.

Tijdens de eerste training werd de voorbereiding en het doel van dit seizoen uitgelegd. Een van de grootste doelen was de deelname aan het E.K. -21 zaalvoetbal in Tsjechië. Een heel mooi vooruitzicht, maar dit was mijn eerste jaar en veel andere spelers spelen in 1ste en 2de nationale. Voor mij een mooie droom om mee te mogen, maar zeker onmogelijk... Of niet?

Kort na de eerste training kreeg ik te horen dat ik toch bij de kanshebbers voor Tsjechië zat. Ik moest deelnemen aan een aantal zeer leerrijke oefenwedstrijden tegen ploegen uit 1ste nationale. Maar de vreugde duurde niet lang, kort na de eerste wedstrijd kreeg ik een ernstige blessure aan de hamstring. Het E.K. -21 was binnen 8 weken, dus ik mocht het vergeten.

Maar na 4 weken platte rust kon ik tijdens het provinciale toernooi voor de Beker van Vlaanderen een goede comeback maken. De trainer van de Vlaamse selectie volgde alles goed op. Misschien toch weer een beetje hoop?

Op woensdag 18 november kreeg ik om 1u 's nachts een sms van de trainer en hij zei: je bent geselecteerd voor het E.K. -21 in Tsjechië! Ik kon mijn vreugde niet op!

De V.Z.V.B. zorgde dat er ook een tolk mee ging, dat was enorm positief. Zo kon ik goed communiceren met de trainer, spelers en andere stafleden.

Het E.K. -21 in Tsjechië

MAANDAG: het vertrek

Wij vertrokken richting TREBON, ongeveer 180 km van de hoofdstad PRAAG. Trebon is een heel klein dorpje, met een oud stadscentrum en aan de rand een groot sportcomplex. De sportzaal lag bijna naast het hotel en aan de andere kant lag een groot park met een vijver, een erg prachtige omgeving.

We kwamen samen aan met de spelers van Frankrijk en Catalonië. Iedereen in de hotellobby en maar wachten tot we de sleutel van onze kamers kregen. Eenmaal uitgepakt mochten we de zaal (grote, mooie zaal met veel tribune) bezoeken en eten. Het eten was totaal niet lekker en iedereen had nog honger, dus zijn we het dorpje ingetrokken waar een sportcafé gelukkig nog laat open was. Misschien hebben ze na ons moeten sluiten, want we hebben zeker alle pizza's opgegeten...

DINSDAG: Match om 16u30 tegen Rusland

Opstaan om 7u30, wassen en ontbijten. Daarna een eerste training in de zaal. Na 15 minuten de zaal wat te verkennen, kregen we een serieuze training waarbij we zowel de spieren losmaakten als spelsituaties inoefenden. De regels zijn beetje anders dan in Vlaanderen. Een corner moet worden ingegooid met een boogje. Als de bal buiten is, moet dat op dezelfde manier van een corner. De scheidsrechters zouden zeer streng zijn, dus moeten we de regels goed kennen.

Na de training het middageten, die Tsjechen hun smaak is heel anders dan van mij, ik het vond het weer NIET lekker! Daarna een kort wat sightseeing en vooral platte rust en kinesist ter voorbereiding van de wedstrijd tegen Rusland!

15u: We lopen richting sporthal en ik beseft nu pas dat ik hier op Europees niveau zal spelen, iedereen thuis kijkt mee, dus ik heb iets te bewijzen. De stress komt vlug op, maar na een goede tactiekuitleg en peptalk van de trainer, heb ik mezelf gelukkig weer onder controle ☺

Wij hebben onze eerste match gewonnen met 5-2, wij speelden heel sterk... Ik mocht in de 2de helft voor ongeveer 13 min. invallen, maar ik had veel moeite om te wennen aan het hoge niveau en speelde niet zo goed. Na de wedstrijd een vrije avond en vroeg naar bed, morgen is het weer een zware dag...

WOENSDAG: Match om 19u tegen Tsjechië

Opnieuw op hetzelfde uur opstaan, om 7u30, pfff... dat is wel heel vroeg hé!

Na het ontbijt krijgen we om 11u de zaal voor training. Nu iedereen weet wat te verwachten, ligt ons tactisch spelsysteem en algemeen trainingsniveau al heel wat hoger. Maar wij moeten opletten. De Tsjechische ploeg kijkt naar onze training en wij mogen niets verraden. De trainers kwamen op het idee een aantal 'valse' speltactieken in te oefenen. Wij doen alsof we 's avonds zo gaan spelen, maar gaan dan toch helemaal anders spelen.

Na de training was het opnieuw hetzelfde verhaal als gisteren: veel platte rust en kiné! Onze benen beginnen toch al wat moe te worden.

17u: tactiekbespreking: Trainer waarschuwt ons dat Tsjechië ploeg een heel sterke ploeg schijnt te zijn. We moeten dus volledig geconcentreerd spelen en geen steken laten vallen. Tsjechië heeft ook nog het voordeel van thuisploeg te zijn. Toen we de zaal binnengingen,

kreeg ik al kippenvel, de zaal zat vol met Tsjechische supporters, er werd veel geroepen en ze hadden toeters en een grote trom! Dit zou een belangrijke wedstrijd worden.

De match begon en de supporters zorgden al direct voor de sfeer. Zij maakten zo veel lawaai dat ik de trillingen tot op het veld voelde. Op het veld was het niveau ook veel hoger dan gisteren, het was een zeer spannende wedstrijd. Ik mocht al invallen tijdens de eerste helft en speelde al beter dan gisteren. Ik kon de sfeer van de supporters voelen en het was aangenaam om zo te spelen. De stand bij de rust was 0-0, maar we hadden heel wat te klagen over één van de scheidsrechters, hij was duidelijk een thuisfluitter. Maar de trainer zei ons dat we moesten doorzetten en ons daardoor niet laten afleiden. We moesten ons blijven concentreren op het spel. Na een hard en spannend matchverloop, wist Tsjechië te scoren (1-0) en speelde nadien sterk verdedigend. Bij het fluitsignaal van de scheidsrechter was de stand nog altijd 1-0. We hadden verloren... Uiteindelijk was de trainer toch heel tevreden, we hadden heel goed gespeeld: het is niet altijd de beste ploeg die de wedstrijd wint!

Ontgoocheld gingen we terug naar het hotel en om het opnieuw rustig aan te doen: beetje kaarten, playstation of een wandelingetje in het dorp (ook om iets te eten want het eten in de cafetaria was niet verbeterd). Om 23u30 moesten wij terug op de kamer zijn, morgen weer een belangrijke match!

DONDERDAG: Match om 19u tegen Catalonië (Spanje)

Woehoeu, we moesten maar om 8u opstaan, een half uur langer slapen 😊

Om 11u30 was er training, maar na 2 intensieve dagen hadden veel spelers al last van oude/nieuwe blessures of van de spieren. Dus vandaag alleen de spieren losmaken en veel stretchen. Na het middageten opnieuw veel rusten en kinesist. Bijna alle spelers houden nu platte rust, want na 2 wedstrijden voelt iedereen het al in de benen.

Om 17u30 gingen we naar sporthal, iedereen met volle moed, we wilden punten rapen na de jammerlijke tegenslag van gisteren. Catalonië is geen gemakkelijke tegenstander, maar het was zeker mogelijk.

We startten een heel sterke match, de beste match van het E.K.! Catalonië was compleet kansloos! De eerste helft eindigde dan ook met 3-1 en ik mocht weer meer spelen. Ik begon te wennen aan het niveau en deze wedstrijd speelde ik weer beter.

De 2de helft startten we ook goed, maar de laatste 10 minuten verloren we de concentratie. Door een paar domme fouten verloren we uiteindelijk de wedstrijd met 3-4. Dit kon ik niet geloven, dit was zo onverdiend. We hadden de wedstrijd 35 minuten gedomineerd en kregen uiteindelijk het deksel op de neus.

Het was een zware ontgoocheling, maar toch ook leerrijk. We moeten rustig, met inzicht spelen en voortdurend opperst geconcentreerd blijven. Op dit niveau is een kleine fout gelijk aan een doelpunt tegen!

We hebben nog maar 1 wedstrijd te gaan, tegen Frankrijk. We moeten en zullen deze wedstrijd winnen om met een opgeheven hoofd naar huis te gaan.

VRIJDAG: Match om 19u tegen Frankrijk

Om persoonlijke redenen ben ik donderdagnacht terug naar België gegaan en heb ik spijt genoeg de wedstrijd tegen Frankrijk gemist.

Conclusie

Maar ik zal zeker onthouden:

- dat de ervaring op zich ongelooflijk was, iets om nooit te vergeten!
- dat ik zeker trots mag zijn op wat ik heb bereikt!
- dat ik bij elke match en training ik veel heb bijgeleerd op voetbal- en op tactisch vlak. Ik wil zeker blijven meetraineren op Vlaams niveau, ik hoop dat ik blijf groeien.
- dat ik stiekem hoop opnieuw geselecteerd te worden voor de +21 selectie... Maar daarvoor moet ik blijven hard werken en nog veel bijleren.
- dat de sfeer in de groep zeer goed was. Ik wil hen allemaal bedanken voor een heel leuk E.K.!
- dat voetbal op een hoog niveau ook kan voor doven, je moet hard werken en willen bijleren (maar een tolk voor de tactiekuitleg is natuurlijk ook handig hé ☺).

Voor wie meer wil weten over Tsjechië of de foto's wil bekijken:
www.vlaamsezaalvoetbalbond.com